

AUGUST 2012

fractal

Slagtryk
Tidsskrift for digte og kortprosa

nr. 6 - 2012

Ansvarshavende redaktion

Erik Scherz Andersen, Lasse Skjold Bertelsen og Mia
Kirstine Voss

Kontakt

sendind@slagtryk.dk

Forfattere

Jon A, Tobias Boelt Larsen, Kristoffer K.
Brockhattingen, Morten Ettrup, Poul Høllund Jensen,
Jeppe Lentz, Anna Norup Lindblad, Carsten Müller
Nielsen og Mads Mygind.

Udgiver
Kronstork

ISSN
1904-8165

Forside
Giuditta R

Opsætning
Erik Scherz Andersen

Copyright
Forfattere & Slagtryk

Først publiceret:
<http://www.slagtryk.dk/category/1208/>

Mads Mygind

Afsender

De har halv pris på ALLE øl i Unibaren august ud (jeg har købt Karmeliet, Chimay blå 2004, Mikkeller IPA, Hair of the dogs Belgian Tripel Style ale, og en dobbelt stout på 9%). Vil bare lade dig vide at jeg ikke har glemt at sende fotografier til dig, har 1000 ting om ørene for tiden + hvepse. Skynd dig lige at ringe mig op, solen skinner! Et brutalt faktum. Hvor endte du? Giv mig et beat mand! Hej far, kunne du tænke dig at komme forbi til en kop kaffe? Vil du med på stadion på søndag, på et eller andet tidspunkt skal det jo vende? Hej skat, tager du en liter mælk med? En eller anden form for belønning skal du i hvert fald have. En flaske champagne og et håndjob. Ja ja, jeg er på vej, busserne driver gæk med mig. Jeg har reserveret to billetter, det kunne godt blive årets koncert! Riv Jyllands krumme ryg op ved roden – det er blevet efterår, træerne smider deres angst. Pas på med at afvise en tirsdag i oktober, jeg har røven fuld af spanske cigaretter og jeg keeeeder mig. Jeg tror jeg melder pas, jeg er simpelthen for smadret. Jeg tager lige et bad. Du kender vores stil. Den er meget provinsiel. Ses vi til piratfest? Okay, en enkelt godnatøl, men så skal du også komme til tiden Nu har jeg tvunget mig selv op til regnvejrr. Kaffe og æg. Dermed ikke sagt, jeg ikke sidder i en 56'er på vej i jeres fjæs, bevares, jeg er der jo snart. Hold det fx kogende. Hvor sidder du? Jeg har lyst til at brænde det forpulede universitet ned. Fuck ja! Jeg sender dig hidsige hilsener, over digtets fordi – lad os indskrive natten. Jeg tror jeg kigger forbi senere, men ser lige på det. Helt klart, har lige sendt dig en mail. Så kan du være min MDMAven. Kys! Vi rammer Arena om en halv time. Papvin og ecstasy? Hej farmor, tusinde tak for din hilsen. Jeg har været på Roskilde hele sidste uge, har fået en god nats søvn og er lige vågnet. Jeg glæder mig til at besøge dig. WTF?! Lol en nedtur. Spændende spændende, kanin kanin, ja ja, jo jo, det det, blir blir, godt godt, yir yir, og og, snart snart, øl øl øl øl øl... Tak for madras skat. Det er SÅ Rilke. Man har et ekstra års SU, så no worries. Tag gerne persille med, det skal jeg bruge. Og et par æg, så er du en snut. Har du tomater? Jeg laver pasta. Nej det er ikke så godt i aften, jeg får gæster. Hov for fanden, jeg har masser af persille.

Modtager

Tak for sidst, er du kommet godt til århus og er du snart færdig med min selvbiografi. Jeg sender dig en moden københavn og alt vel. Kære Mads, du betyder mere og mere for mig for hver dag der går. Det skulle du lige vide. Hvor bliver du af, står ved Magasin og fryser?! Det var helt vildt hyggeligt men vi var jo psykopatstive. Jeg sov mega meget over, så jeg kom ikke op til svend åge arrangementerne i dag. Hey, er du hjemme om en halv time? Hvis du mangler et sted at sove når du kommer til kbh kan du selvfølgelig sove hos mig. Jeg kobler til ved medgang og fra ved modgang. Det gælder familie, venner og fodbold. Fuck du var stiv i går, men hey, hvem gir en fuck. Vi har fået en ubeskriveligt dejlig, sund og smuk dreng på 3660 g. Han kom til verden kl. 14, 12 timer efter første ve. Skal vi se fodbold hos dig i aften? Den dovne hvide pølse triller forsinket imod stjernerne. Lad os for helvede da finde ud af noget, har du snakket med sladderjournalisten? Martin er klar, tue er i ålen, mon ikke jon, albert og andreas er fresh? Vi skal nok finde på noget, ellers skullfucker vi et par ludere i dronningens tværgade med Monk. Det bliver et hoot! Hej Mads, hvad fanden laver du? Gider du ringe mig op? Har kimet dig ned hele weekenden. Hej skat, jeg er hjemme om en halv time og glæææder mig til en aften med dig! Ivan sutter, Marie har ondt for Ivan har lidt for gode kæbemuskler. Emil læser Martin Jazz Sirup. Jeg kommer til Århus næste uge, kan jeg crashe hos dig? Fuck hvor sygt, sad i går og tænkte på dig, men var for doven til at skrive, her går det faktisk ret godt, elsker det. Rejser til Sønderborg d. 1. og starter på sergentskolen. Kære Mads, jeg er ked af at høre om din bedstefar, men sådan går det jo. Så er Ivan kommet ud i verden, vi er hjemme på Tordenskjoldsgade, fantastisk følelse! Ja ja, den er god med dig. Følgende plan: i aften skal der chilles mens du er til koncert, fordi jeg har de ondeste tømmermænd. Faktum. I morgen skal der kastes ned med homie myggunz hele dagen og all night long. Faktum. Can you dig it? Jeg sidder i et tog, ringer senere. Hvis modelcharmør lægger rør ind i Valby så rammer du bare mandlen. Jeg har en flaske vand og en dyne klar. Prøv lige at checke regnen. Hey, jeg digger khal allan. Keder du dig? Så spiller mads dk i trøjborg beboerhus om en halv time. Jeg kom lige til at tænke på dig. Du skylder en omgang på Casino Bar. Jeg kører omkring i Djursland og ser på råstofsgrave, og landskabets elegante bølgen, tunneldale og højderygge. Det er smukt med bjerge af grus og himlens kolossalstruktur. Jeg har en billet du gerne må købe. Jeg tror bare jeg drikker kaffe. Jeg gik på casino alene og tabte 2000 kroner. Jeg afleverede et udkast til en digtsamling i onsdags. Jeg har mødt en vidunderlig

pige og det kører klart for mig. Christian Fennesz. Undskyld, jeg troede emil havde svaret. Du må komme på fredag! Vi gør en fest ud af det. Hey, det lyder rigtig fedt, synes vi skal gøre det længe, og så mad og så øl og så en joint senere, og bare strømme. Hey, hvordan står det til i smilets by? Der er altid øl og TP hos mig juleaften! Vi ses når vi ses. Den latterlige hvide pølse slæber endnu et provinsoffer ind i myldretiden, ind i kulturens endetarm. Rotten siger der bliver sniffet, jeg siger det bliver kultur og vinden hvisker at det går ned. Der manglede vist noget i din besked, send den igen. Marie og jeg snakker stadig om jeres lasagne. Det må være den bedste lasagne vi kan huske vi har smagt. Du har helt ret, jeg ser det nu. Hey! hyggeligt i går, irriterende jeg havde så travlt. Håber i hyggede jer! Jeg kommer forbi og henter min taske i eftermiddag. De nye modeller koster i omegnen af 7000, men en ældre som min nu er, kan man være heldig at finde på tilbud på billigcykel.dk. Jeg tror faktisk hendes dag er spoleret. Og hun var også hos tandlægen. Men det var IKKE vores skyld. Jeg tænker efterhånden kun på dig når jeg skider gamle utætte minder. Får du skrevet noget? Har du grineren på? Undskyld. Jeg er bare ved at have fået nok af opgaveskrivning i sommervejr. Men jeg glæder mig også helt vildt til det med pdf-filer. Så lækker er hun ikke alligevel. Lige nu har jeg bare medlidenhed med mig selv. Overvejer en lille cola fra køleren. Prøv at søg på nettet, jeg er helt lost. Arj jeg er helt forelsket i Trafikken er uvirkelig. Er det fordi jeg er en følelsesladet nybagt far eller er det fordi det er pisse godt? Vi stiller os i kø til højre bås kl. 24. Så kan man drikke en øl og ryge en pind mens man hører fever ray. Tillykke med fødselsdagen homie m. og tak for sidst, det var rofl på folks bekostning. Hej Mads, har du nogle gode romaner jeg må låne? Okay, jeg ser på det senere. Hey! jeg overvejer det lige, kan jeg give besked i morgen tidlig? Sov godt min skat og kom snart hjeeem til Århus, åh åh! Halvskæv helstiv hjemme ved simon, jeg smed en x-ray i vodkaen, jeg var træt. Hey mads, skal vi lave en aftale om at chille engang i september? Italien er varmt og jeg står ved kløfters afgrund med udsigt til hav og tusinde fald. Jeg giver en tur til Caribien hvis AGF vinder guld.

Carsten Müller Nielsen

Akrobat

Der på asfalten, dér, den sorte asfalt, udlagt af kommunen, kommer en skovsnegl krybende frem diagonalt fra sit skyggefulgte skjul i græsset. Her en cyklist og sneglen blir kørt over. Arme bløddyr. Så introvert et væsen, pølsepenalhuset lagt på vrangen til tørre på gesimsen af mor efter skoletaskens besyv af frygtelig buksevand og pisregn. Så. Hurtigt er også den næste cyklist passeret forbi, og så langsommeligt den snegl lod sig krybe ad asfalten fremefter. Nu er sneglen død og cyklisterne pist væk og langt væk. Så kryber endnu 3 snegle frem, lange brune tingester, tiltrukket af liget fra deres forgænger i varmen på asfalten, hvor morgenens regn nu er helt fordampet i solen, og de mæsker sig i det, de dyr, indtil; så, der kom endnu en cyklist forbi, denne gang overvægtigt prustende, og tog med et svingende svung i styret dem alle 3 med sig. Sådan fortsætter det, indtil natten sænker sig og der er en pøl af overkørte bløddyr så ufornuftigt stor midt på stien, at den næste cyklist glider og falder i det snask, og den næste med ham, og den næste med hende og så fremdeles. I tussmørket. Dér er en ny menneskelig orden, en malerisk palaver, brudt frem, hvor der før kun var asfalt netop dampende nyudlagt ugen forinden på stisystem optegnet af kommunens beslutningstunge fællesfigur.

Morten Ettrup

spejler sig i strandkanten
min udsigt et klippefort 37 mio.
kælderen renoveres
meningstab meningstab meningstab
mine øjne er ikke plukkede øjenbryn
THIS IS THE ZODIAC SPEAKING
det er juli igen i Rebild og Irak-krig 3
og helikoptere der cirkulerer over Søren Pind
Mærskarvinger/sorianere i containere
ecstasy indlagt i stoleben. glædesbringere.
hollandsk eksporteventyr P&O
spiser skrællen fra en banan, truer en ven på livet
det her skal re-blogges

Er lithium ikke også i batterier?
hårene på min krop bliver kun flere
venlighed opfattet som begær. opfattet som 'klam fyr'

'blikket' øjnene. helt skudt af. dav fyr. overtalt
i en fynsk by jeg aldrig har hørt om
min hjerne presser informationer ud konstant
kun et krystalliseret indtryk tilbage af en
morgen nøgen i en å med en tre-fire
andre solen stået op følelsen af at blive
afvist af naturen, stødt ud, podningen lykkedes
ikke dykker ned i det mudrede kolde vand
prøver at blive der, vågner op i et
busskur i en nærliggende by, der lugter af tjære,
varme fliser mod fødderne alle mine ting er
heldigvis væk og jeg er alene

Jeppe Lentz

Trådløs strøm

Jeg monterer en lille serie ledninger fast på dit baghoved, mens jeg afledningsmanøvresnedigt reder dit hår med din egen hårbørste. De fleste af ledningerne indarbejder jeg i området lige bag dine ører, der opdager du dem ikke, du må ikke opdage dem. Jeg har øvet mig på din lille hjælpeløse modehund, trænet mig selv i at arbejde med én hånd så jeg kan rede dit hår og arbejde med ledningernes blanke kobbertråde på samme tid. Det går fint, det går planmæssigt, du har meget hår at rede, jeg elsker dit hår, du elsker at få det redt af mig, det er derfor denne her plan er så god, det er mig der elsker dit hår mest, det er mig der mest elsker at røre ved det. Snart kommer der trådløs strøm, det har jeg læst om i et seriøst og sagligt videnskabsblad, strømmen kommer til at fungere ligesom en slags radiobølger, det er næsten ikke til at begribe, det er næsten for godt til at være sandt. 'Der kommer til at gå nogle år før det bliver en realitet' udtalte professoren i artiklen, men det er okay, et par år er ingen tid, og indtil da fungerer denne her løsning med ledningerne helt optimalt, jeg er faktisk endda overrasket over, hvor problemfrit det hele forløber. Fint at jeg valgte at investere i et par ekstra meter ledning, planen afhænger naturligvis ikke udelukkende af ledningernes længde, men på den anden side kan det heller ikke skade, at jeg har lidt at tage af, man ved aldrig, hvad der kan ske, selvom der selvfølgelig helst ikke skulle ske noget uventet, det ville være uhensigtsmæssigt for det videre forløb med sådanne uforudsete afbrydelser. Men det er fint nu det her, det er nærmest perfekt, og dit fede hår bølger på samme måde som himlene i Van Goghs malerier, de sidder fast nu, ledningerne, så jeg kysser dig på nakken som jeg plejer, de små buketter af kobbertråde for enderne af ledningerne er alle skjult i huden bag dine orkideagtige ørekonstruktioner, det er et fornemt stykke arbejde, nu er der kun den sjove del tilbage.

Faster, Pussycat! Kill! Kill!

Jeg trykker på skraldespandens pedal. Tæsker den speeder helt i bund med hele min fod. Den skal ikke have for lidt, vi snakker fuld hammer, vinden flår næsten og nærmest mine øjenvipper helt af. Det er helt sindssygt, det er for SYGT det her! Pedal to the metal, jeg jokker på den fartpedal, så skraldespandens låg tvinges op som næbbet på en dum gås der skal blive til foie gras og puttes på dåse. WROOOOMMM! Hvad satan, nu kan man lugte lugten af brændt gummi. Lyden af skridende dæk mod helt glat asfalt svisser fimrehårene i min øregang, hvor er bremsen, hvor er bremsen, hvorerdenforpuledebremsehahahahaaaa, shit, der er ingen bremseser i dette dommedagsmissil af en øse, kun speeder, kun fremad, og nede i bunden af den helt højglanspolerede skraldespand ligger der nogle mikadoagtige vatpinde som er lige på nippet til blive ANTÆNDT, fordi motoren er så pissehamrende brandvarm af alle de hestekræfter! Shit. Shit. SHIT, for SATAN hvor den spinder den motor, jeg trykker nærmest pedalen ned igennem badeværelsesgulvet af ren og skær fartlidelighed, jeg hylt ligesom en crazy tegnefilmsulv der får øje på en lækker tegnefilmsdame i baren, og min tunge hænger nærmest helt ud af min fartglade kæft, for jeg kan sgu simpelthen bare ikke få NOK af det her, lydturen er bygget af en fed og doven murer, for jeg smadrer bare igennem det lort så let som ingenting, intet kan stoppe mig nu, jeg er kviksølv og napalm og benzin, jeg stinker fantastisk af røgen fra store uvurderlige genstande der brænder, jeg er dommedagsprinsen, fyrsten af alt hvad der er dødbringende tempofyldt og vanvittigt, jeg hoster krudt og glasskår, mine tænder slår fandme gnister. Ned i skraldespanden.

Tobias Boelt Larsen

Seks skræller (gid vi kunne tale om heste)

prolog

i al ubemærkethed sover uroligt
i svanernes suite den smukkeste hun
blandt ulve i mørket for enden af gangen
hvor natten er foret med ungernes dun

ET

i

nu er hun blot en modlys skygge
i den blege stol i stuen for enden af huset
selv efter bedste evne klinket af skår fra kvinden med de bare tæer i græsset der
aldrig
voksede i haven
på den levende side af de tonstunge ruder

og jeg ville inderligt ønske jeg kendte hende
som i sådan rigtigt du forstår
og at du kunne have mødt hende
som i fra før hun gik itu

iv

jeg tænker på hende
ømt manifesteret i kød og blod og vinger
og der ligger den så på bordet på ryggen med let spredte ben
og nøgen i mit køkken 'kom indenfor' siger den og hun græder når vi besøger dem
i smug

jeg lægger hånden på den og det føles som om jeg burde være deroppe og holde dem i
live den er kølig langs fingrene da jeg løfter den op og slipper den forsigtigt ned i
vandet hvor hun kæmper sig rundt og rundt med den raske arm for at holde hovedet oppe
til morfar og svend når frem og den i en sidste bevægelse opgiver sit greb om bugen og
lader sine små vinger række ud

[jeg føler hun måske havde haft det bedre i en naja marie aidtsk novelle hvor den til sidst
havde vist sig at være en engel]

på en aften som denne sidst i januar er det om lidt allerede et år siden hun i eftermiddags blev kørt i blå blink og dopplereffekt fra svømmehallen til hjørring sygehus hvor hun lå lillebitte som en forfrossen spurv i den enorme seng i sneen

og jeg overvældedes af en intens angst efter alligevel ikke at kunne registrere den opdrift der uomstrideligt finder sted når alt levende holder vejret i sekunderne før livet kulminerer mellem bygningerne ved rådhuspladsen i en 2a'er den fireogtyvende februar totusindeogelleve hvor blodet krystalliseredes i hjernen bag de himmelvendte blå øjne min mor for længst har arvet og følte det i al fortrolighed passende for hende at iklæde sig noget så forbandet smukt klingende som 'apopleksi'

de ringede pludselig da vi stod i rema tusind på øresundsvej og der ikke længere var flere træer tilbage i haven bag det rødbrune murstenshus hvori min mormor til min barndoms store forundring kunne skrælle et æble i én lang skræl

og der er dufte man aldrig glemmer den på en årssdag som denne hvor tussmørket trækker streger i dit hår og jeg kæmper for at holde liv i et digt der insisterer på at handle om døden

mens natten synger mod glasset i ruden i stuen hvor du sidder i din mintgrønne trøje på sofaen og ser mig beskrive duften af terpentiner og harsk olie i den kælder min morfar selv gravede ud under køkkenet i huset hvor køleskabet stank af kål og sild og fotografier af min mor i buksedragter fra canada

omhyggeligt foreviget fremkaldt og katalogiseret efter dato af en nu ukendt er tusindvis af smil fra en tid der hånlige lever videre i blå og røde mapper med årstal på ryggen i reolen i gæsteværelset hvor vi legede som børn som børn

TO

xxi – ii

i nat sov vi for første gang længe
som i sådan du ved
at jeg tænker om jeg har skrevet hvad jeg ved
og mig ud af en drøm så jeg nu blot forestiller mig
hende bag på en knallert med armene om ham gennem verden
ad howitzvej
hvor det til stadighed er umuligt ikke at lytte efter hende
mellem husene og brandstationen
og kødet af de forbrændte børn i mit livs mareridt
i nat sov jeg ikke og lyttede kun

xxvii

i sekunder hvor evigheden til sammenligning fremstår aldeles uimponerende indser jeg
ved kassen i kiosken på hjørnet af østrigsgade og lergravsvej en tirsdag eftermiddag
klokken lidt over tre
at min mor er lige så bange for at miste sin mor som jeg selv er

Kristoffer K. Brockhattingen

Cykeldate

Bobler i
grå fronters
lallende kadence
med kogende bygers
lullen i kældens
lave klinge-gear.
Lol.

Vi hermetiserer

kassetts imiterende
cirkelspark og
armskiftende stocking
i krakkende
skybrud.

Nyd regnen!

Anna Norup Lindblad

At søge museumstilflugten

Det er svært at kigge på malerier
når væggene rundt om er tomme
bare. hvide
så jeg kigger altid på rammen.
så må jeg da fange et
eller andet , helt.
i blandingen af empiri og poetik
sagte saglige sataner
hop ned fra rammen og ind i malerierne
så det blot. er. noget
vi andre kan beskue
Åh nej dog
nu lukker gulvene sig op
som de gjorde da
.vi var små.
og vi løber
ud af museet
på den knirkende træbjælke
der akkurat er tilbage
sindssygt at løbe og springe fra
på så smal en sti, for så
at lande
på tung marmor
udenfor lettet
går vi derfra
han har set malerier, hun på rammer
og nu brændes en af solen ved de første
tunge skridt på tung maling
på de første dage i et forår
der måske aldrig ender
med at være i
min. alt. for evigt
sarte hud.

Jeg har nogle små problemstillinger, som jeg hænger på mine cigaretter. De større hænger fast et andet sted og kan ikke helt finde ud af om det er fuglene.

lige oppe over mit hoved
eller sidder de i kirketårnene
er det dem, der irrer dem
grønne
sådan matte grønne
men jeg prøver lige at kigge
efter. eller
før det var sådan
troede jeg ikke det kunne findes sådan reelt.
men hænger.
og jeg har lagt mærke til skyerne
de indeholder det også
på de hvide
af dem
der ikke fyldes helt op.
Jeg prøver.
kranerne drejer sig for at følge med
under fuglene
står man oppe
så sår man
sårer man sig
hvis ikke. Man lader sig lave mursten
for der mangler altid mursten
til alle de huse
røde, hvide eller gule
kan kranerne brænde mursten på samme. vis
vis hvordan.
også sådan at fuglene kan bygge reder
Jeg kigger.
fyldes med endnu en problemstilling. stilling til
at tage. sig i
at kigge lidt for længe op.
prøver at sætte et punktum til et mellemrum.
med plads til en start på nogle anførselstegn.
men det irrer.

oppe. i mit hoved
i de kirketårne skal jeg en dag klatre op.
og så hænge lidt,
tale med fuglene
og kaste mursten.

Poul Høllund Jensen

Trængselskollagen

trængselskollagen
på et torv

hverforsigbladene
i en skovs tørre raslen

som et parlament
hvor medlemmerne

vakler
mellem for og imod

Jon A

En god begyndelse på en god begyndelse på en historie [video]

En god begyndelse på en god begyndelse på en historie

Her er hvad der skete: Hvad der skete var her. Her skete med fuld kraft.

Hvad der skete her var at jeg fik arbejde, og det er ikke sådan noget der bare lige sker, ikke af sig selv, ikke længere, men det skete altså: Jeg fik arbejde på et badehotel.

Et badehotel.

Det havde jeg ikke lige set ske, det var ikke sådan jeg definerede mig selv, som sådan en der arbejdede sådan et sted, for så vidt som ens arbejde overhovedet definerer hvem man er. Og det gør det nu alligevel et sted, ikke, specielt når det arbejde man tar så er et der ligger ret fjernt fra hvordan man ellers så sig selv: Så blir man sådan en der tar sådan et arbejde, selvom man ikke er sådan en, og det er så det der definerer en, at man gør det.

På den første vagt på badehotellet slog lynet ned.

Vi stod inde i gildesalen og betragtede benovet tordenvejret ude over havet, mens det kom nærmere og nærmere, og så sagde det *BAK!* og vi ku se lynene trække ned igennem salen hvor vi stod, tykke tov af hvidt lys i et splitsekund.

Så gik brandalarmen i gang, og så måtte vi slukke den. Så kom gæsterne ned og sagde at lyset var røget på første sal, på anden sal, i annekset; de kom ind ude fra køkkenet og sagde at der var et lysstofrør der hang og spruttede gnister og sort røg ud; de kom ned fra værelserne og klagede over at telefonen ikke virkede og deres fjernsyn lugtede brændt, og jeg måtte op og trække stikkene ud af fjernsynene for at de ikke sku bryde i brand rigtigt, stille dem ud i gården i sikkerhed. Og så regnede det ind på nogle af værelserne og ned i gildesalen, og jeg måtte rundt med spande til vandet og rokere rundt på gæsterne, og vores IT var nede, det hele var blevet ristet en gang.

Det var min første aften på sådan et arbejde som egentlig ikke var mig rigtigt.

Det er det ikke, men det ku være en god begyndelse på en historie.

En god begyndelse på en historie

"Det kan være en god begyndelse på en historie," sagde han.

Og nu kan jeg ikke engang huske, hvad det var jeg havde sagt, som han mente kunne være en god begyndelse på en historie, bare at jeg tænkte for mig selv at nej, gå det ej, det ville være en rigtig nu-skal-du-bare-høre-begyndelse. Sådan en, hvor det er så åbenlyst at man skal blive fanget ind, at man som læser føler sig udnyttet, voldført og brugt allerede inden man er kommet i gang med hvad det nu end er for en fortælling, og man kan smage den der følelse af at det bare var det, og der var virkelig ikke mere i det, som man vil komme til at sidde tilbage med bagefter, bare fordi der er nogen der har haft lyst til at vise at de kunne fortælle en historie der kunne fange en så længe den varede.

Men det var en udfordring fra hans side, det kunne ikke tages på nogen anden måde. Det var ham der var den etablerede forfatter, ham der netop vidste hvordan man skulle fortælle en historie, og som nu gav den udfordring til mig: Skriv sådan en historie. Og jeg havde absolut ingen intentioner om at skrive den type historie, det var fint nok for mig at det var sådan han gjorde, at han syntes at det han havde at fortælle bedst kunne fortælles på den måde, det var bare slet ikke mit game. Jeg var overbevist om at der måtte være en anden måde at gøre det på, en der var mere respektfuld overfor læseren, hvilket i sig selv var en abstrakt nok tankegang, for hvis der var noget jeg ingen grund havde til at bekymre mig om, så var det mine læsere, fordi de var strengt fiktive. Det kunne jeg så til gengæld godt bekymre mig om at de var, men det jeg først og fremmest gjorde mig tanker om var altså det rent hypotetiske læserforhold, som jeg for alt i verden ikke ville forulempe. Derfor min ærbødige tilbageholdenhed med at falbyde mig selv og forsøge at indfange nogen som helst på nogen måde. Det var mere rent på den måde.

Hvis jeg nu endda kunne huske den sætning jeg havde sagt, så ville bare det at jeg altså åbenbart var i stand til at formulere sådan en sætning, som en der brugte den slags sætninger med nogen succes mente var en god begyndelse, vel være en indikation af at jeg var på rette spor. Men hvis jeg havde kunnet huske den, så ville jeg osse kunne udpege hvad det var jeg mente der ikke var godt ved den, og ud fra det måske endda gøre mig en forestilling hvad jeg så mente ville være en passende begyndelse på en historie. Selvom det ikke nødvendigvis er sådan.

Jeg mener vi talte om at gå i søvne, eller det ved jeg vi gjorde, men jeg mener det var i den forbindelse han sagde det, så det er sikkert ikke helt galt at antage at sætningen har været noget à la: "Jeg har gået i søvne to gange i mit voksne liv."

For det har jeg. Men det er ikke en god begyndelse på nogen historie, synes jeg, fordi det netop skaber sådan et anslag, hvor nu-skal-du-høre-hvad-der-skete, og søvngængeriet vil uvægerligt blive gjort til et billede på en mere generel tilstand man har befundet sig i på det tidspunkt eller sådan noget. Så kan man kalde historien "Søvngængerdage", og temaet vil så være noget med at den tid den beskriver var en tid udenfor tiden, man var ikke herre over sine egne handlinger, derfor kan alt tilgives og slås hen som ingenting. Som søvngænger: Lidt aparte, bevares, men ikke bevidst skadeligt for andre end en selv, og på den måde er det en tilstand, hvor man blir lidt som et barn, en der ikke kan ta vare på sig selv.

Man behøver faktisk slet ikke læse videre efter den begyndelse, fordi den nysgerrighed der er blevet pirret hos en, den kan aldrig blive tilfredsstillet på en måde der står mål med de billeder man allerede har dannet sig af søvngængerens. Og man gider egentlig heller ikke læse en konklusion, hvor det hele absolut skal gøres til symbolik for et eller andet, en ungdom der holdes evigt ansvarsløs, fordi den er smuk og ikke ved hvad det er den gør, bare vælter sig igennem sin unge tilværelse uden at ænse andet end dens egen boble. Så man kan faktisk bare læse den første linje, hvæse: "Det her, det blir noget bras!" og så dramatisk kaste bogen igennem henover stuegulvet, alternativt Ctrl+W'e med et lille smæld på W'et fra en foragtende pegefinger; mindre drama, mindre oprydning.

Det er under alle omstændigheder ikke noget rigtig stort, dårligt nogen historie overhovedet: Jeg gik i søvne to gange indenfor en måneds tid, mens jeg boede til leje hos en fyr der havde en massiv moderbinding kørende, sådan hvor moren kom og ryddede op på hans værelse når han ikke var der, lige sad og fik sig en kop kaffe og en smøg og kiggede hans regninger igennem, inden hun gik igen og hilste afmålt på mig på vej ud. Begge gange vågnede jeg ved at entrédøren smækkede bag mig, og så sku jeg bruge et stykke tid på at banke min sambo op, så han ku lukke mig ind igen. Der er en art sluttet ring i det, for jeg gik i søvne den første gang, og alle i min omgangskreds morede sig over det da jeg fortalte det, fordi det var så åndssvagt; så gik en af mine venner i søvne og vågnede helt nede på gaden, hvor han måtte låne en telefon af en hundeluffer for at ku ringe til ham kammeraten han sov hos, og som konsekvent ignorerede dørklokken om natten, fordi der lå en hashklub i naboopgangen; og så gik jeg i søvne igen, og så var der aldrig nogen af os i omgangskredsen der gjorde det igen.

Hvis der overhovedet sku nogen historie ind i det, så sku det ha været noget med at jeg drømte at min sambo var sammen med min kæreste, og at jeg gik og ledte efter dem i drømmen og var kommet til at gå i søvne af den grund, og at jeg så, da jeg vågnede ved at entrédøren smækkede bag mig og stod derude i opgangen og ikke ku komme ind igen, blev i tvivl om det var noget jeg havde drømt, eller om de virkelig lå derinde i lejligheden og var sammen. Eller stod op ad væggen, hvad

ens kæreste nu gør af forunderlige ting, når hun er en utro. I hvert fald sådan noget med at jeg ude på trappen ville ha syntes jeg ku høre dem derinde, og jeg ville ha været ude af stand til at gøre noget ved det, lukket ude fra mit eget liv, simpelthen, fuldkommen magtesløs. Og ud på morgenen ville en af dem så lukke mig ind og se ud som om han eller hun lige var vågnet, og jeg ville ikke ku vide om det virkelig var noget jeg havde drømt eller ej, ville ikke ku stole på nogen af dem, og i løbet af de næste par uger ville jeg være mere og mere anklagende imod dem, det ville blive trættende for dem, og til sidst ville min kæreste skride og min sambo be mig om at finde et nyt sted at bo, fordi det her ikke rigtig fungerede længere.

Og det ville så være min sidste nat i den lejlighed, hvor jeg lå og sov mellem flyttekasserne, luften tung af pap, der stod stod og åndede i rummet som en anklage mod mig eller et løfte om at alt nok sku blive bedre nu; det ville være den nat jeg gik i søvne for anden og sidste gang. Det ville være den samme drøm, og det ville bekræfte mig i at jeg havde haft ret, at det ikke bare var noget jeg drømte, uagtet at det lige præcis var det jeg gjorde, men jeg ville ikke ku overbevise nogen om det, ingen ville tro på en søvngænger, alle ville slå det hen, og det ville jeg være alt for udmærket klar over. Ude af stand til at ta vare på mig selv, ude af stand til at forsvare mig selv. Og jeg ville resigneret vente på at min sambo vågnede og lukkede mig ind, denne gang med et smøret smil, ikke overrasket, og der ville være noget ved det smil der ville afsløre en hel masse, men jeg ville være bevidst om at det ikke nyttede noget at kæmpe imod og bare gå ind i min seng igen og sove der for sidste gang, inden jeg rykkede videre, brød boblen.

Det ville ha været en historie så: Ikke nødvendigvis en der ville sige nogen særlig meget, jeg ved ikke hvad sådan en historie sku sige nogen, men den ville ha været formfuldendt, der ville ha været lidt reminiscenser af nogen andre klassiske historier i den, som ville ha forlenet historien selv med et skær af klassisk fortælling. Men altså, jeg gik bare i søvne. Den væsentligste forskel på de to gange, udover at det føltes endnu mere åndssvagt at gøre det anden gang, var at anden gang var jeg nøgen, og det var betydeligt sværere at vække min sambo. Jeg nåede til det punkt, hvor jeg overvejede om jeg sku dække mig til med den borgerlige morgenavis der lå på naboens dørmåtte og gå ned i kiosken for at låne telefonen og ringe til min kæreste eller min sambo, lige vade ind i kiosken iført en avis midt om natten midt om vinteren midt på ugen og satse på at de ikke ringede til strissen eller smed mig ud. Eller om jeg bare sku dække mig så godt som muligt til og prøve at sove videre ude i opgangen, indtil nogen vågnede, håbe på det ikke var en af naboerne. Men så fik jeg dem alligevel banket op inde i lejligheden, så.

Billedet af ham den unge mand der ligger nøgen i en opgang i et mondænt kvarter, nødtørftigt tildækket af en borgerlig avis, trods alt før de gik over til tabloidformatet, er egentlig OK, det er ikke helt ved siden af, men det er på den anden side ikke noget som andre død og pine må og skal læse. Der er ingen historie, der er bare et billede. Det siger os ikke noget om noget, andet end at livet er meningsløst i lange perioder.

Det er en rigtig, rigtig dårlig slutning på en historie.

Indholdsfortegnelse

Forside af Giuditta R

Mads Mygind	Afsender	s. 3
	Modtager	s. 4
Carsten Müller Nielsen	Akrobat	s. 6
Morten Ettrup	spejler sig i strandkanten	s. 7
	Er lithium ikke også i batterier?	s. 8
Jeppe Lentz	Trådløs strøm	s. 9
	Faster, Pussycat! Kill! Kill!	s. 10
Tobias Boelt Larsen	Seks skræller (gid vi kunne tale om heste)	
	prolog	s. 11
	ET	s. 12
	TO	s. 16
Kristoffer K. Brockhattingen	Cykeldate	s. 18
Anna Norup Lindblad	At søge museumstilflugten	s. 19
	Jeg har nogle små problemstillinger, som jeg hænger på mine cigaretter. De større hænger fast et andet sted og kan ikke helt finde ud af om det er fuglene.	s. 20
Poul Høllund Jensen	Trængselskollagen	s. 22
Jon A	En god begyndelse på en god begyndelse på en historie	s. 24
	En god begyndelse på en historie	s. 26